

Παραμύθι

του Χρήστου 'ChIossif' Ιωσηφίδη

Μια φορά και ένα καιρό στο καφενείο της Παραμυθούπολης ο μάγος Μέρλιν παραπονέθηκε στον Πινόκιο:

- «Πάει καιρός που έχω να φταρνιστώ. Λες να με ξέχασαν οι άνθρωποι και να μην λένε πια παραμύθια μου;»
- «Μπα... μην ανησυχείς. Όλο και κάποιος θα σε θυμηθεί. Κι εγώ την προηγούμενη βδομάδα δεν φταρνίστηκα ούτε μια φορά...»

Ο μάγος Μέρλιν πρόσεξε την μύτη του Πινόκιο: δεν μεγάλωσε, είπε αλήθεια.

- «Ο Τεν-τεν κάνει θραύση αυτή την εποχή. Η ταινία του βλέπεις... κι εγώ θυμάμαι πριν από 7 χρόνια έτσι ήμουν.»
- «Ε, κι εσύ τι παραπονιέσαι» πετάχτηκε ο Βασιλιάς Αρθούρος που καθόταν στο διπλανό τραπέζι. «Θέλεις να γίνεις σαν την Κοκκινোসκουφίτσα που χωρίς το φάρμακό της για το φτάρνισμα δεν μπορεί να μιλήσει;»
- «Η σαν την Μπάρμπι» πετάχτηκε ο Τζον- τζον «που κάθε λεπτό αλλάζει ρούχα... αν δεν μείνει γυμνή όλη νύχτα ξεχασμένη...»
- «Μην φοβάσαι Μέρλιν» είπε ο Καραγκιόζης. «Το πρόβλημά μας δεν είναι αν θα μας ξεχάσουν. Είμαστε τόσα χρόνια τώρα οι ίδιοι και οι ίδιοι... οι άνθρωποι δεν λένε καινούργια παραμύθια να γεννηθεί και κάποιος άλλος... τελευταίος ήταν ο ΜακΚουίν που έγινε γνωστός απ' την ταινία. Χωρίς τον κινηματογράφο και το θέατρο θα είχαμε εξαφανιστεί...»
- «Ο κινηματογράφος...» ψέλλισε ο Πινόκιο. «Καλός είναι δεν λέω...αλλά η ευχαρίστηση να σε μελετάει στο παραμύθι του ένας παππούς που μιλάει στα εγγόνια του, μια μητέρα που βάζει για ύπνο τα παιδιά της

είναι άλλο πράγμα», είπε και η μύτη του μίκρυνε. Είπε μια μεγάλη αλήθεια.

- «Οι άνθρωποι δεν λένε πια παραμύθια», είπε ο κακός λύκος. «Κι εγώ παρότι ...αψού... φταρνίζομαι συχνά δεν το ευχαριστιέμαι: όλα τα παιδιά ξέρουν ...αψού... τα παραμύθια μου και βαριούνται. Αφήστε που κάνουν και λάθος οι παραμυθάδες και ...αψού... λένε άλλα αντί άλλων: το τι βάζουν μέσα στην κοιλιά μου δεν λέγεται... και μερικές φορές τα ...αψού... ξεχνάνε μέσα»

Όλοι οι ήρωες των παραμυθιών έγειραν το κεφάλι σκυθρωποί. Αυτή ήταν η αλήθεια: οι άνθρωποι δεν έφτιαχναν πια νέα παραμύθια αλλά έλεγαν συνέχεια τα ίδια και τα ίδια, τα έκαναν ταινίες και τα έβλεπαν όλοι μαζί. Οι παραμυθάδες είχαν χάσει την έμπνευσή τους; τα παιδιά δεν ήθελαν να ακούν παραμύθια; τι φταίει;

Βράδιασε... Ο παππούς μπήκε κουρασμένος στο σπίτι. Ήταν φορτωμένος ξύλα, βρώμικος και ιδρωμένος. Ο γιος του έλειπε, καιρό τώρα, σε ταξίδι για δουλειά... Η μάνα καθάριζε το σπίτι...

- «Μην τα ακουμπήσεις εδώ. Μόλις καθάρισα... βάλτα κατευθείαν στο τζάκι», φώναξε η μάνα.
- «Παππού, παππού... τι μας έφερες;», φώναξαν τα τέσσερα εγγόνια του.
- «Πολλά ξύλα για ν' ανάψουμε μια μεγάλη φωτιά να ζεσταθούμε», είπε ο παππούς χαμογελώντας.
- «Μόνο; δώρο; γλύκισμα; παιχνίδι;», μουρμούρισαν δυσαρεστημένα.

Ο παππούς δεν μίλησε. Στεναχωρήθηκε όμως. Μόνο τα δώρα και τα παιχνίδια υπάρχουν; Χάθηκε μια αγκαλιά; ένα φιλί; ένα παραμύθι...

Μια ιδέα του ήρθε.

- «Έφερα και κάτι άλλο μαζί μου».
- «Τι; τι; πες μας. Πες μας», φώναξαν με μιας τα πιτσιρίκια.
- «Καθίστε να ανάψω την φωτιά, να πλυθώ και θα κάτσω μαζί σας να σας το πω», είπε ο παππούς.

Η φωτιά είχε ανάψει καλά. Οι φλόγες της πήγαιναν μέχρι ψηλά στην καμινάδα. Το δωμάτιο είχε ζεσταθεί για τα καλά, ενώ τα παιδιά γύρω από το τζάκι κοίταζαν τον παππού με λαχτάρα.

Ο παππούς σκεφτόταν... ωραία ιδέα να τους πει ένα παραμύθι... αλλά ποιο; τα ήξεραν όλα: κοκκινοσκουφίτσα, γουρουνάκια ... όλα... όλα. Έστυβε το μυαλό του να σκεφτεί κάτι καινούργιο: έναν καινούργιο ήρωα σε ένα νέο έξυπνο και μεγάλο, ένα όμορφο παραμύθι.

- «Μια φορά κι ένα καιρό...», ξεκίνησε αλλά τα παιδιά τον διέκοψαν
- «Πάλι παραμύθι μας έφερεις; τα ξέρουμε όλα», είπαν με δυσφορία.
- «Παραμύθι. Αλλά τι παραμύθι... ένα παραμύθι, μισό παραμύθι και μισό ιστορία. Το έμαθα στο δάσος. Μου το είπε η Άδηλη...»

Ξαφνικά η Άδηλη γεννήθηκε μέσα στην Παραμυθούπολη. Ο Πινόκιο πρώτος αλλά και όλοι οι άλλοι βγήκαν απ' το καφενείο και έτρεξαν στην πλατεία: μια υπέροχη νεράιδα είχε μόλις γεννηθεί. Ένας παππούς έφτιαξε ένα νέο παραμύθι...

Το «**Παραμύθι**» του Χρήστου 'Chlossif' Ιωσηφίδη διέπεται από την άδεια:
Creative Commons Αναφορά προέλευσης - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 3.0
Μη εισαγόμενο.

[<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>]